

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2517/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Новица Јовановић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање, са седиштем у Крагујевцу, коју заступа Бранислав Чолић, адвокат из ..., ради исплате новчане накнаде за случај незапослености, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4328/2018 од 11.03.2021. године, у седници одржаној 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4328/2018 од 11.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 4328/2018 од 11.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 4328/2018 од 11.03.2021. године, одбијене су жалбе странака и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 5811/17 од 23.02.2018. године у усвајајућем делу, којом је обавезана тужена да тужиоцу на име мање исплаћене новчане накнаде за случај незапослености за период од 07.01.2014. године до 06.01.2015. године, исплати 4.847,15 динара, са каматом од 20.01.2018. године као дана вештачења до исплате и 2.164,48 динара на име обрачунате законске затезне камате од доспећа до 20.01.2018. године, обрачунате на главни износ неисплаћеног дела новчане накнаде за случај незапослености, као и да му накнади трошкове поступка од 12.069,08 динара, са каматом од извршности до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд налази да у овом случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), пошто не постоји потреба разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, нити новог тумачења права, већ се

ревизијом оспорава утврђено чињенично стање. Предмет тражене правне заштите је исплата новчане накнаде за случај незапослености, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева тужиље засноване су на примени одговарајућих одредби материјалног права и у складу су са правним схватањем Грађанског одељења Врховног касационог суда са седнице од 23.01.2017. године и кроз одлуке овог суда у којима је одлучивано о истоверним захтевима. Тужена указује на постојање другачијих одлука што нужно не значи и другачији правни став изражен у тој одлуци, јер правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари, поднета је 27.04.2016. године, ради исплате 4.847,15 динара, на име накнаде штете као разлике између припадајуће и исплаћене новчане накнаде за случај незапослености.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности то је ревизија тужене недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић